

Niin että minkä ihmeen pyhäin yhteyden?

Rippikoulukäytännöt ovat muuttuneet vuosien mittaan paljonkin. Pappiloista ollaan siirrytty leirikeskukseen, nuorteniltoihin, sakasteihin, jopa keskelle metsää puhumaan nuorilähtöisesti kristinuskon perusteista ja sen ilmiöistä. Opetus tapahtuu hyvin pitkälti vuorovaikutteisten keskustelujen, ryhmitöiden, käytännön sovellutusten ja yhdessä kokemisen kautta.

Toki olennaisista asioista pidetään edelleen kiinni – kasteopetus on Raamatun mukaista ja tiettyjä asioita opetellaan myös ulkoa. Ulkoläksyjen suhteen ei kuitenkaan edetä aivan ”hauki on kala” -periaatteella, vaan täytyy myös ymmärtää se mitä on juuri juurta jaksain opetellut, ja siihen rippikoulussa käytetäänkin rauhassa aikaa.

Apostolisen uskontunnustuksen kolmas ja viimeinen osa on oman rippikoulu-urani ajan osoittautunut vuodesta toiseen rippikoululaisille haastavimmaksi: *„.ja Pyhän Hengen, pyhän yhteisen seurakunnan, pyhäin yhteyden, syntien anteeksiantamisen, ruumiin ylösnousemisen ja iankaikkisen elämän.”* Erityisesti ”pyhäin yhteys” on monelle 10 pisteen arvoinen akrobaattinen suoritus. Nuoren kompastellessa näissä sanaviidakoissa syntyy herkullisia keskusteluja siitä, miten nuori tämän kohdan ymmärtää ja mihin kristinuskon oppeihin sillä viitataan.

Yksi vastaus löytyy konkreettisesti kirkosta alttarin ääreltä. Samaan tapaan kuin valtaosassa suomalaisia kirkkoja, näyttäytyy Nivalan Pyhän sydämen kirkonkin alttarikaide puolikaaren muotoisena. Pyhäinpäivänä korostuu ajatus siitä, että tullessamme ehtoolliselle alttarin ääreen muodostamme yhdessä jo edesmenneitten pyhien kanssa kokonaisen piirin alttarin ympärille. Voimme siis näkymättömästi liittyä suurempaan pyhien yhteyteen joka kerta kirkossa käydessämme.

Sana ”pyhä” ei kuitenkaan viittaa ainoastaan erityisen merkittäviin pyhimyksiin tai edes kuolleisiin, vaan itse asiassa jokaiseen Kristuksen omaan, joka on uskossa osallinen näkymättömästä pyhien yhteydestä. Kun siis uskontunnustuksessa tunnustamme ”pyhäin yhteyden”, sanoitamme sen, että me kaikki Kristuksen omat olemme samaa perhettä ja pyhässä yhteydessä toisiimme ja Jumalaan. Olemme siis kaikki pyhiä. Kun otsaamme ja rintaamme on kasteessa piirretty ristinmerkki, on meidät otettu pyhien yhteyteen. Milloin viimeksi olet kokenut tuon yhteyden? Väitän, että nuoret kokevat sen vuosittain ollessaan mukana rippikoulussa, ja monia monituisia kertoja sen jälkeenkin.

Hannamari Kumpusalo

kirkkovaltuutettu (nuorisotyönohjaaja)